SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

ERIK DRAKE

1788-1870

Divertimento

för flöjt och piano i D-dur

Divertimento

for flute and piano i D major

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Julia Lockhart

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1602/Edition no 1602
2018
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande musikarv
979-0-66166-378-2

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Divertimento

pour Le Pianoforte et Flûte traversière
sur un motif de *La Romance*

Erik Drake
(1788–1870)

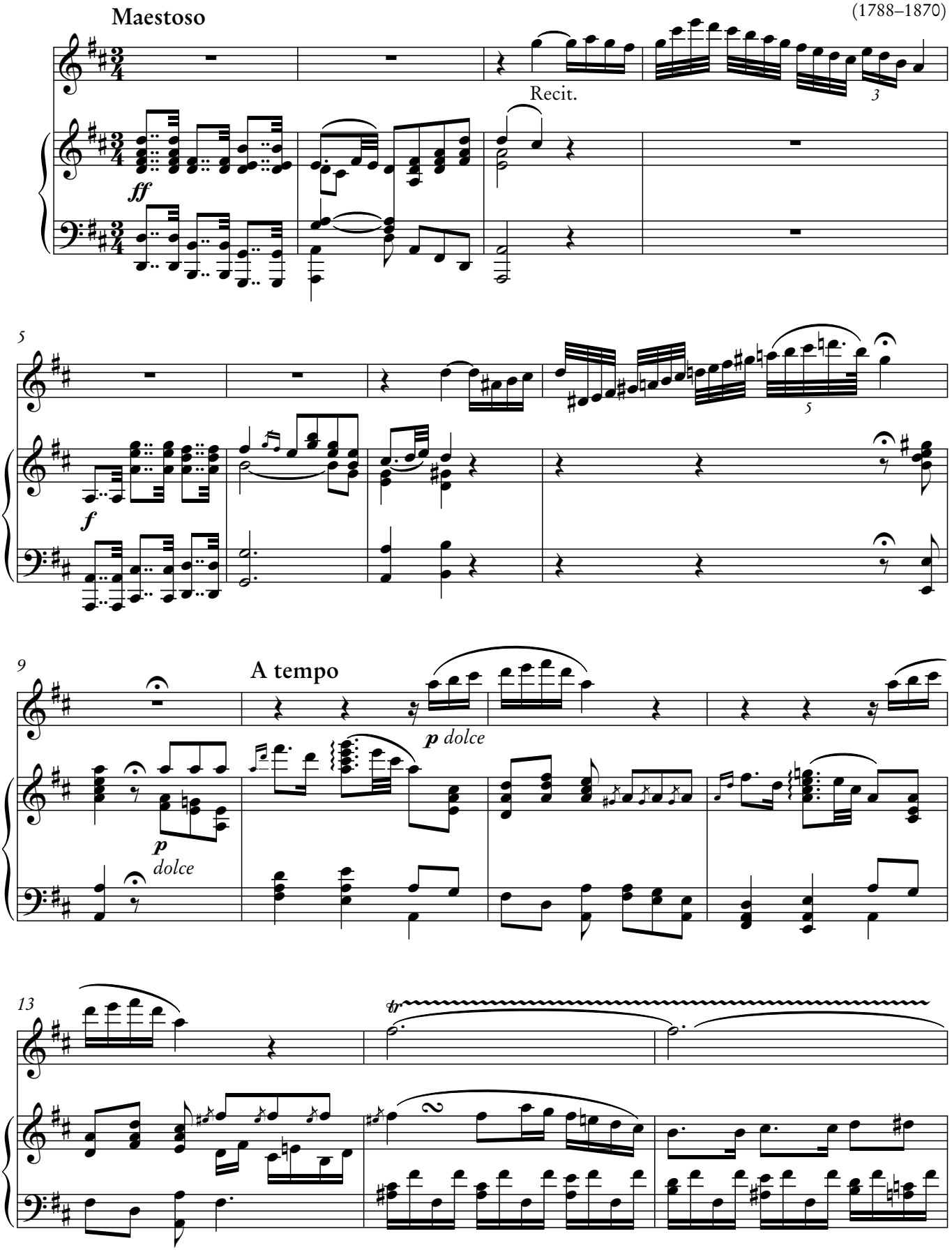

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2018. Public domain. www.levandemusikarv.se

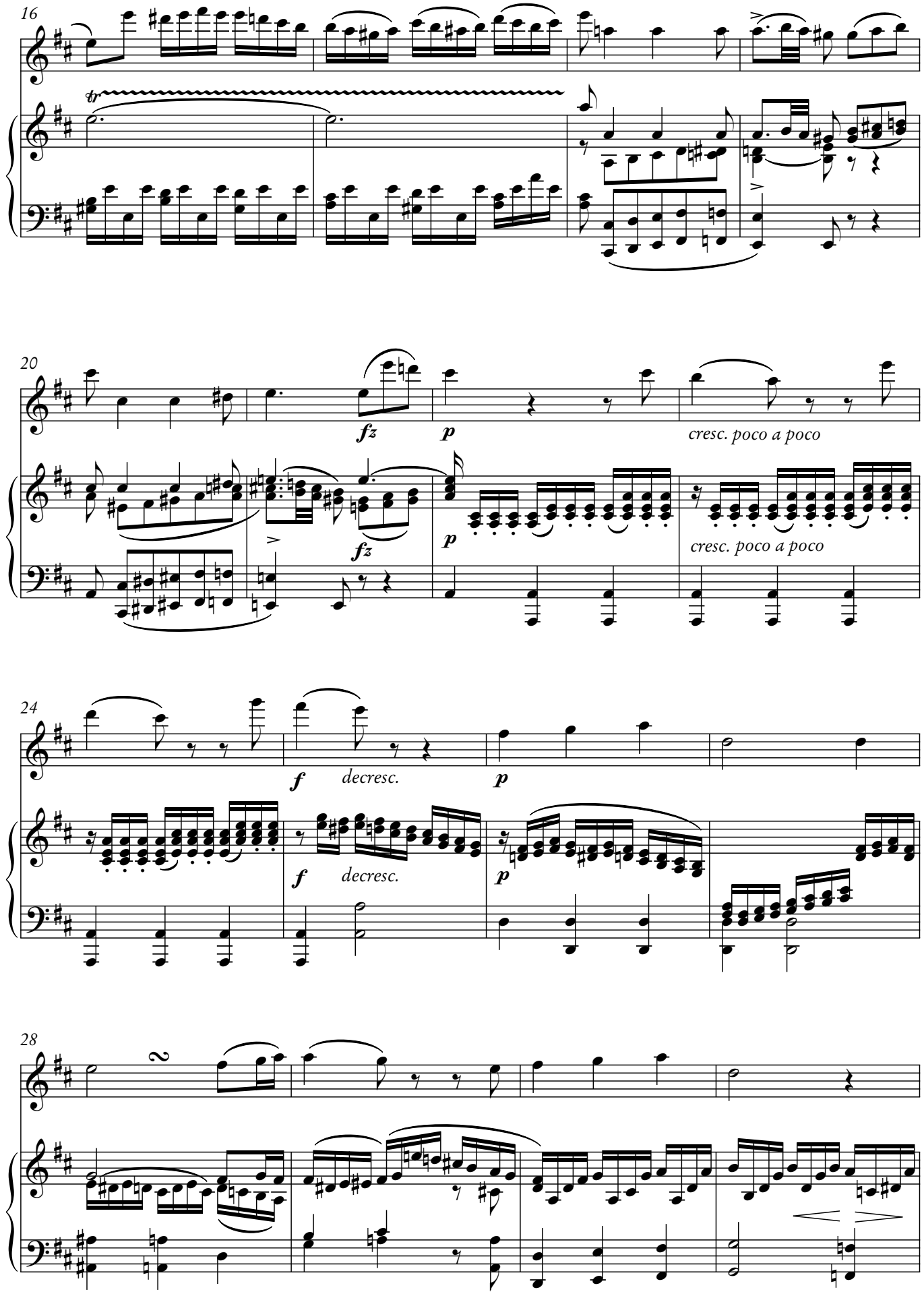
16
20
fz
p
cresc. poco a poco
fz
p
cresc. poco a poco
24
f
decresc.
p
f
decresc.
p
28

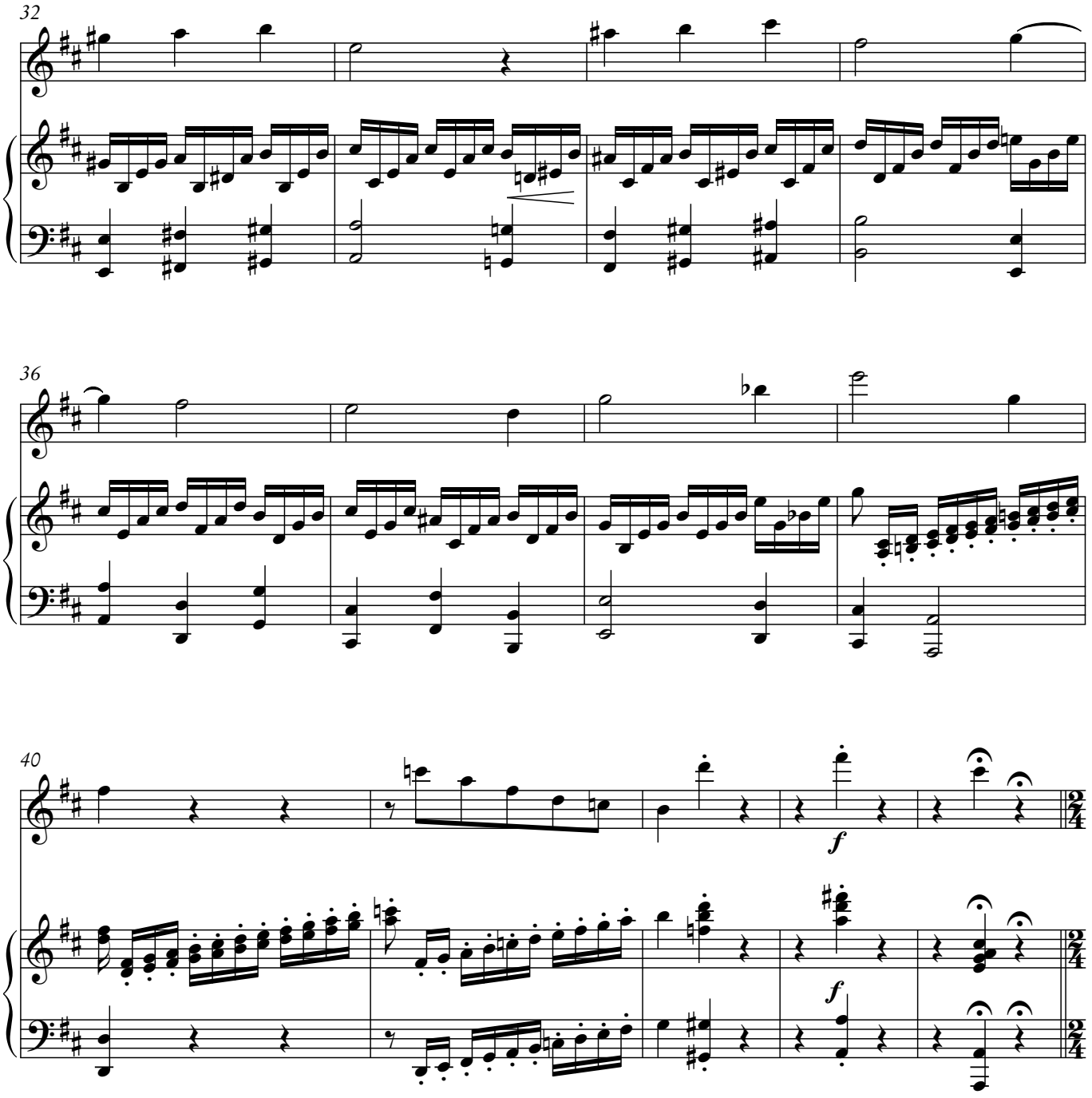

de La Romance (Du tendre amour je chérissais l'empire)

Andante

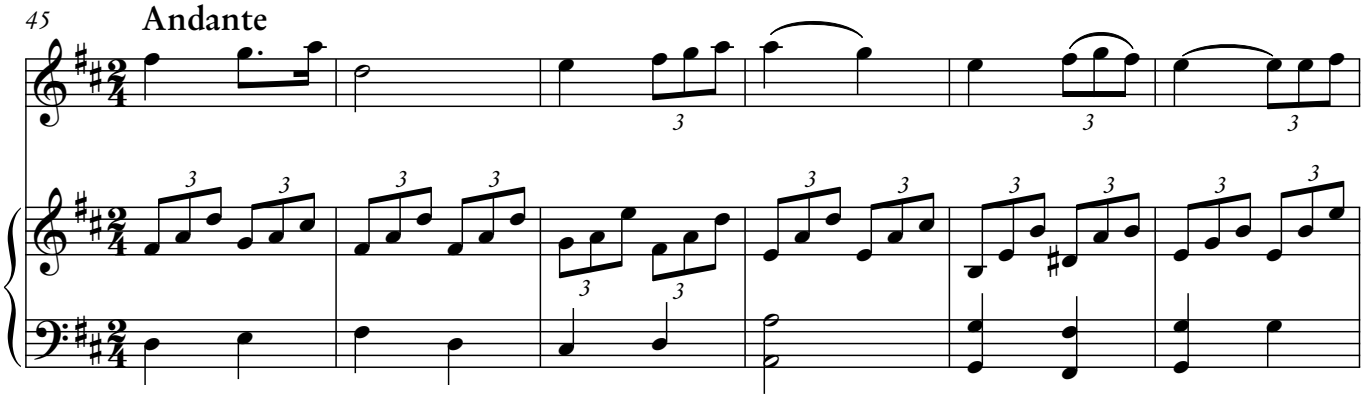

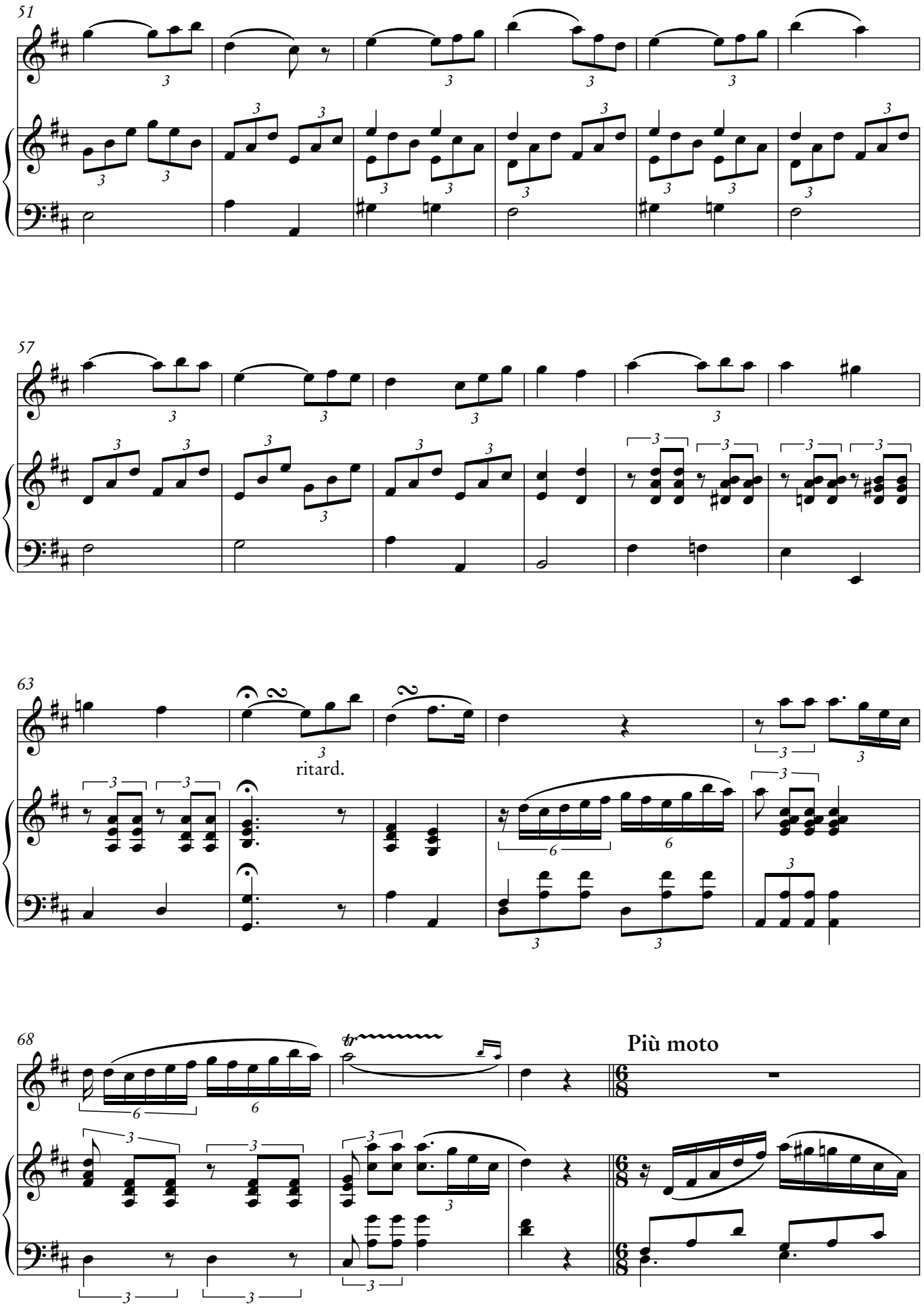
51
57
63
ritard.
68
tr
Più moto

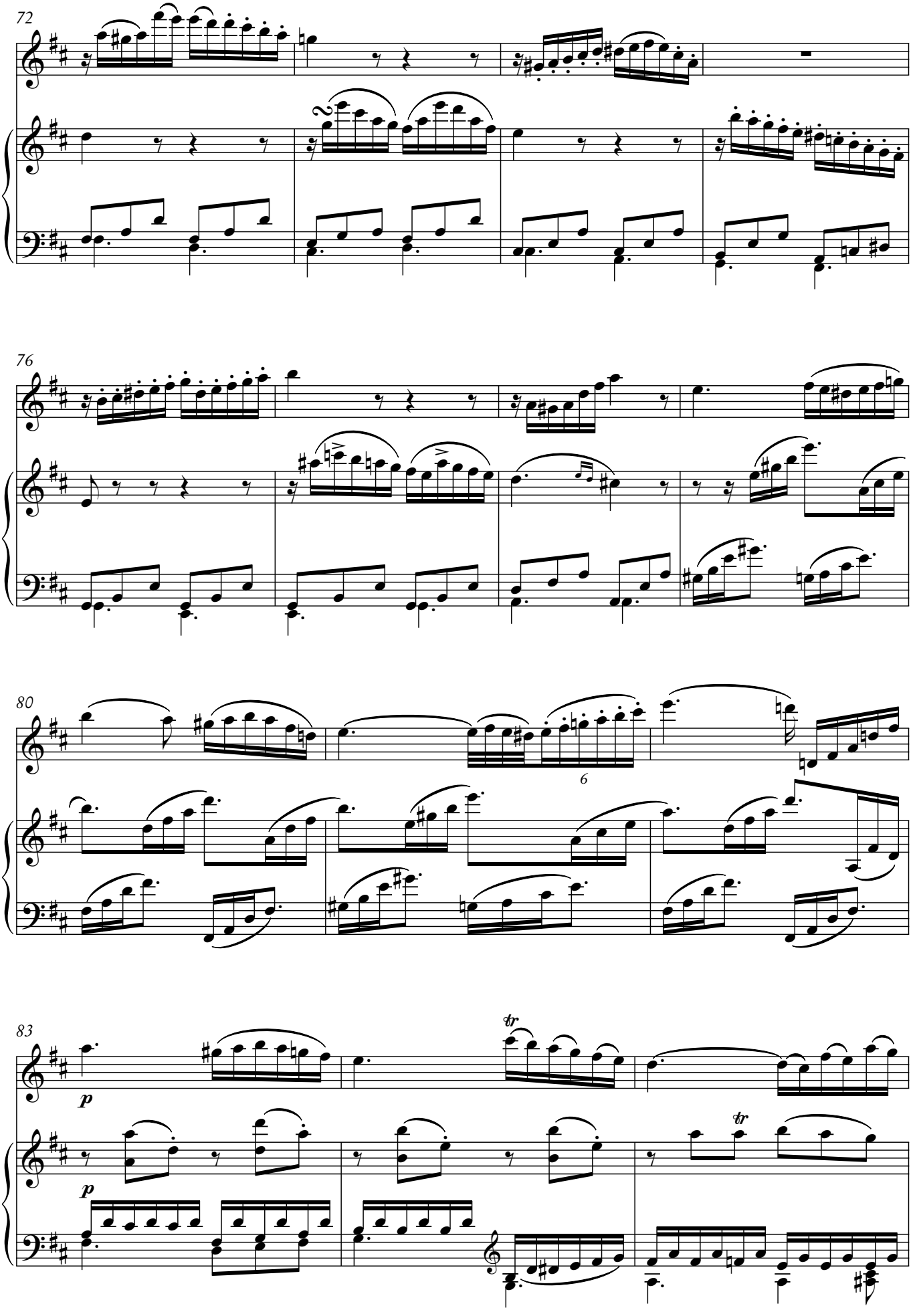
72
76
80
6
83
p
p
tr
tr

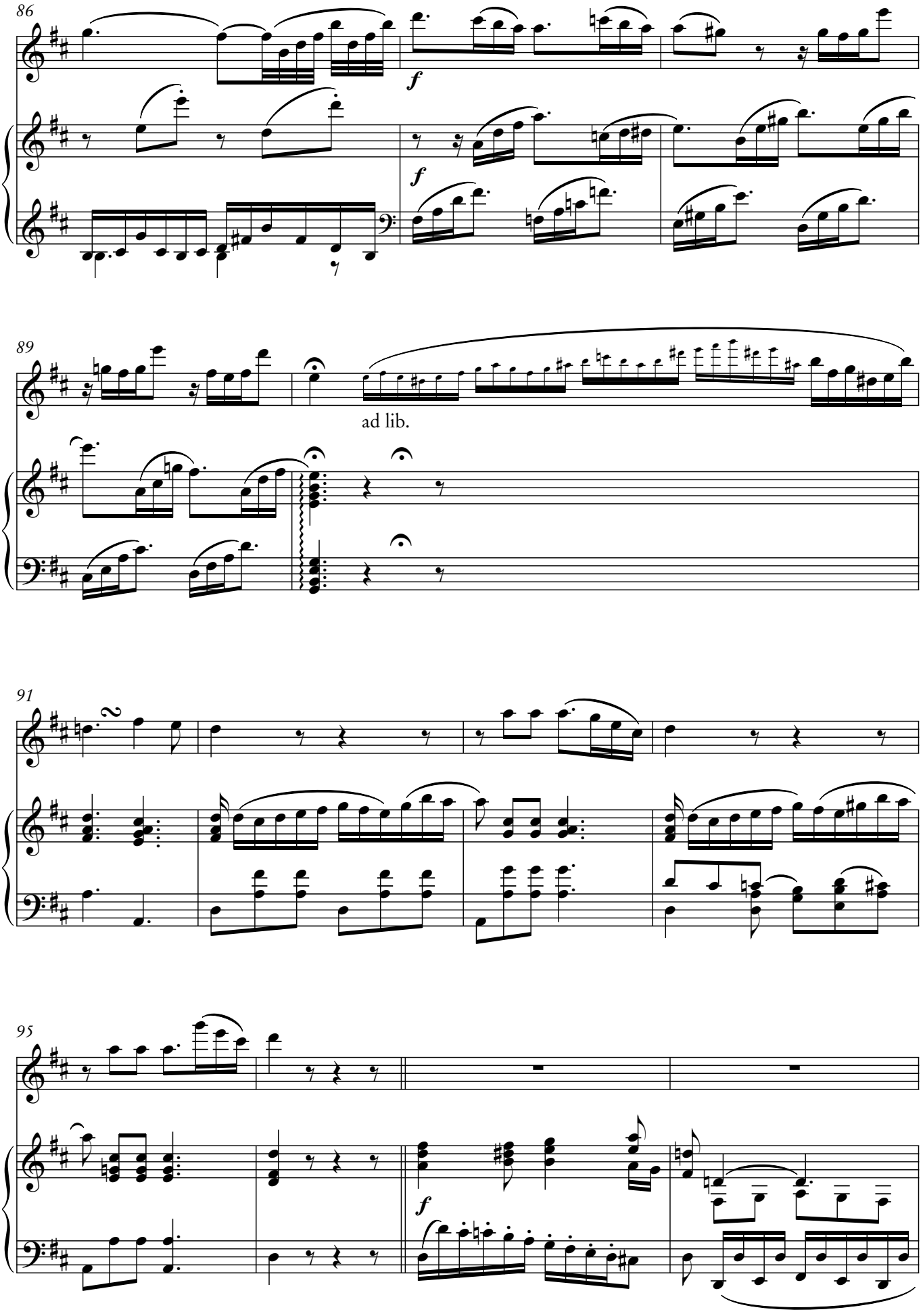
86
f
f
89
ad lib.
91
95
f

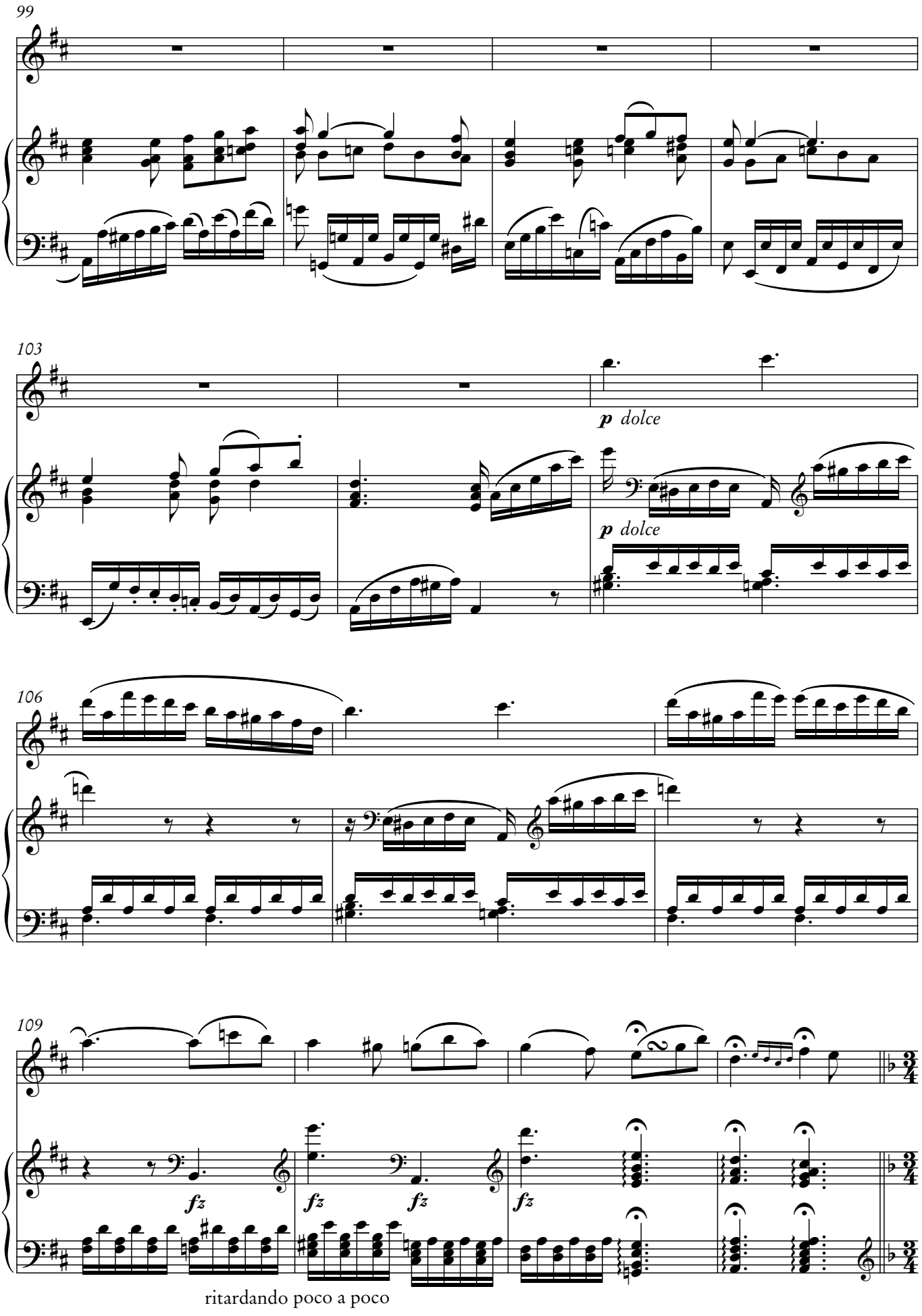
99
103
p dolce
p dolce
106
109
fz
fz
fz
fz
ritardando poco a poco

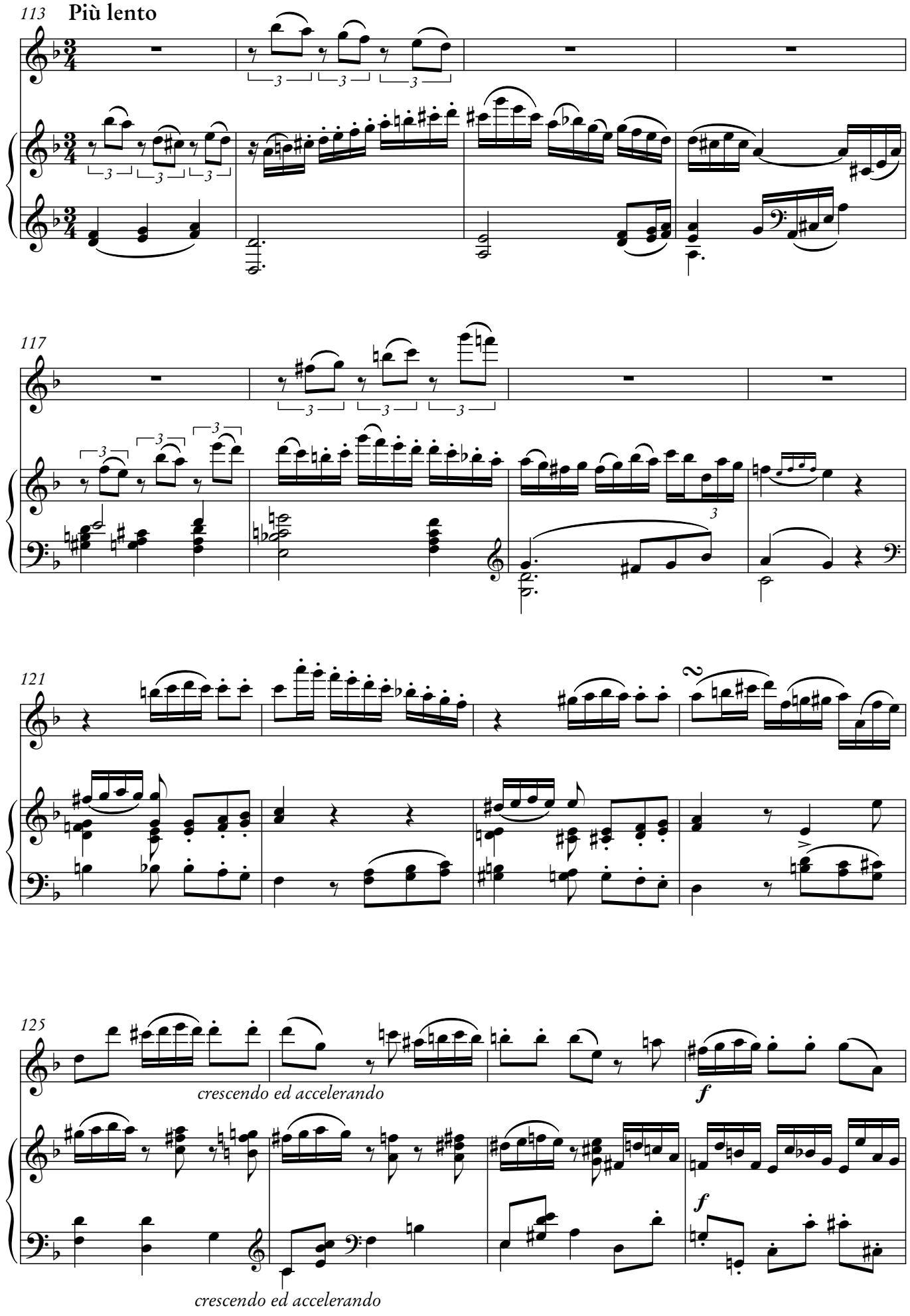
113
Più lento
117
121
125
crescendo ed accelerando
f
crescendo ed accelerando

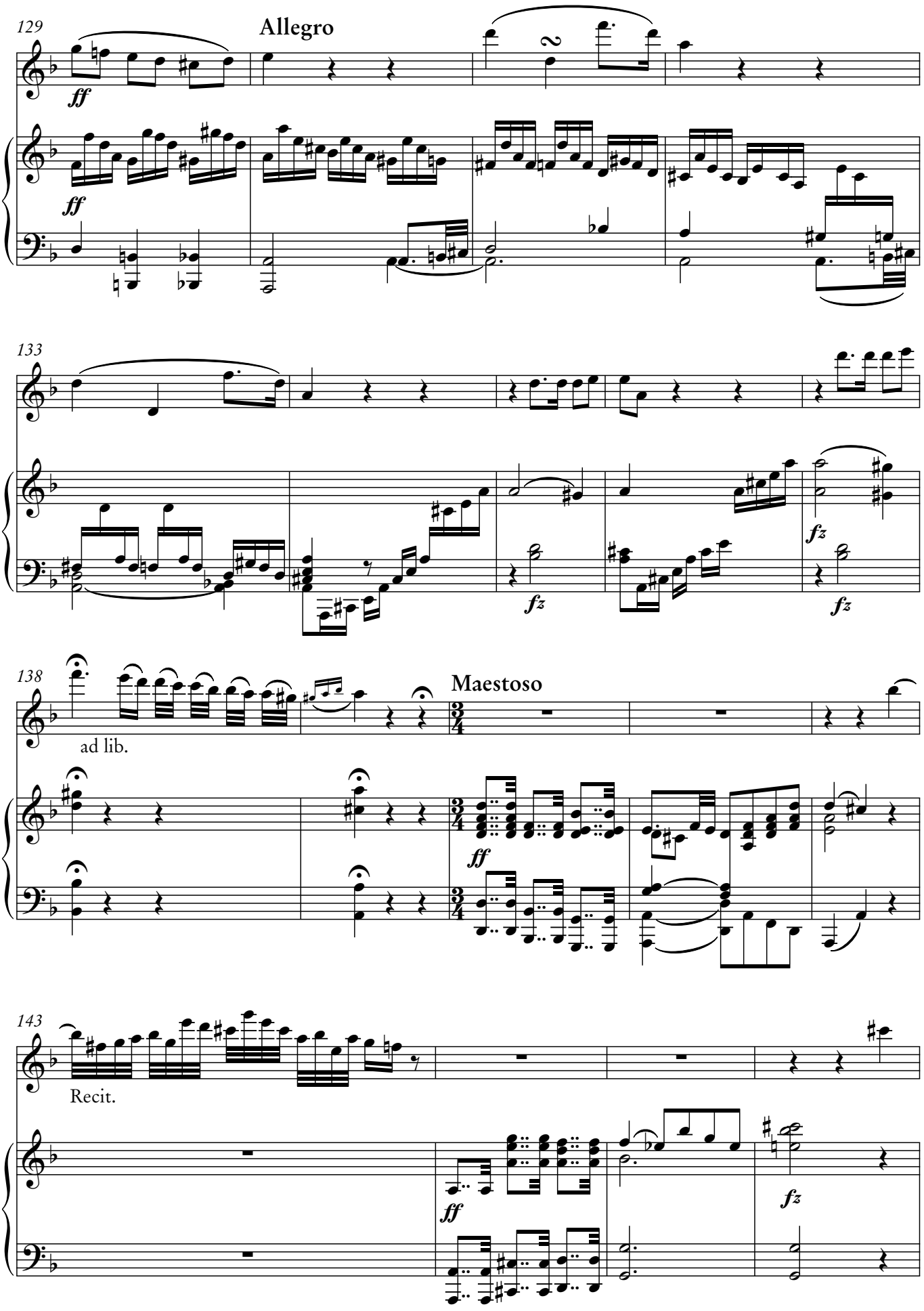
129
Allegro
ff
ff
133
fz
fz
fz
138
Maestoso
ad lib.
ff
ff
143
Recit.
ff
fz

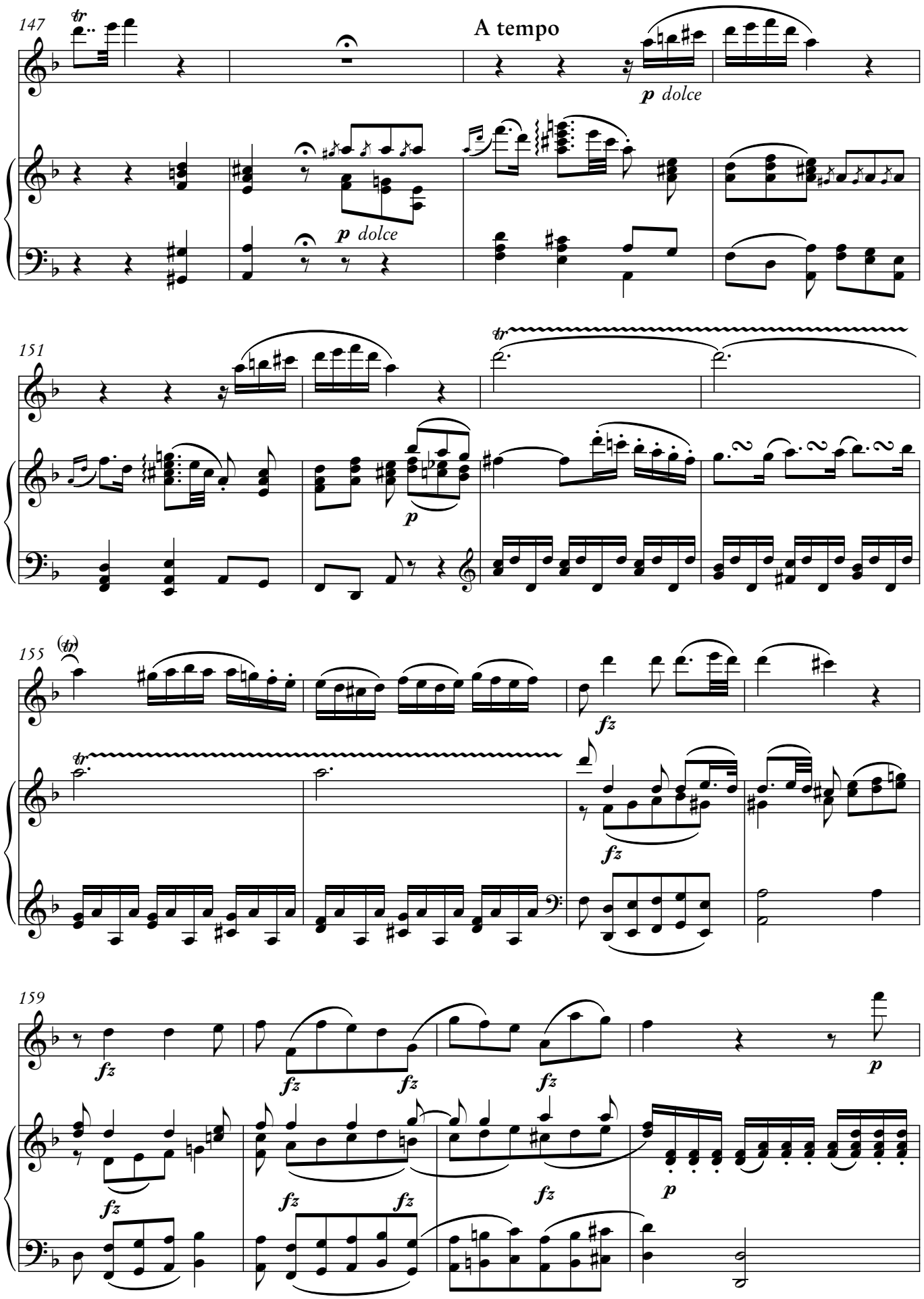
147
A tempo
p dolce
p dolce
151
p
155
fz
fz
159
fz
fz
fz
p
fz
fz
fz
fz
p

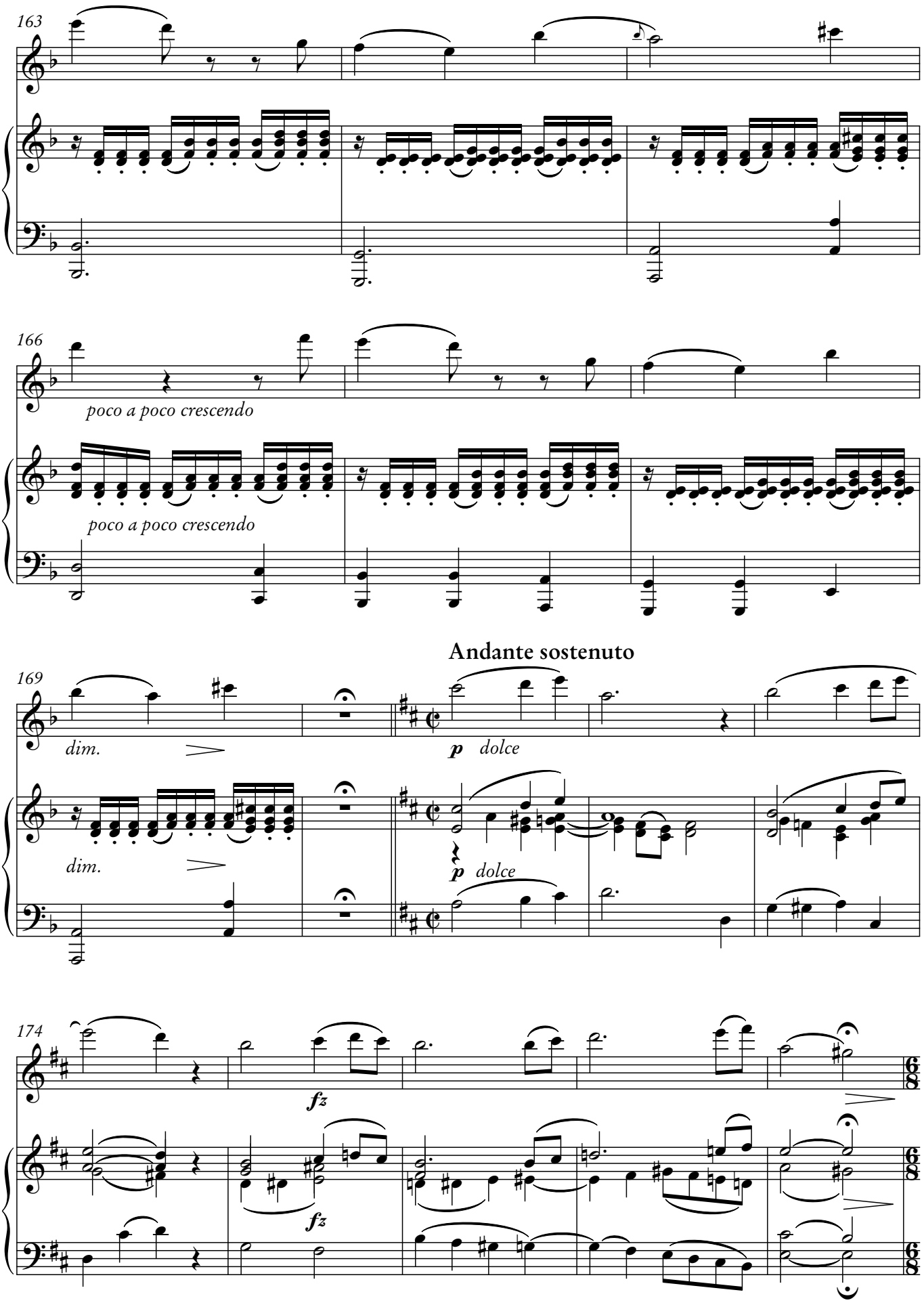
163
166
poco a poco crescendo
poco a poco crescendo
Andante sostenuto
169
dim.
dim.
p dolce
p dolce
174
fz
fz

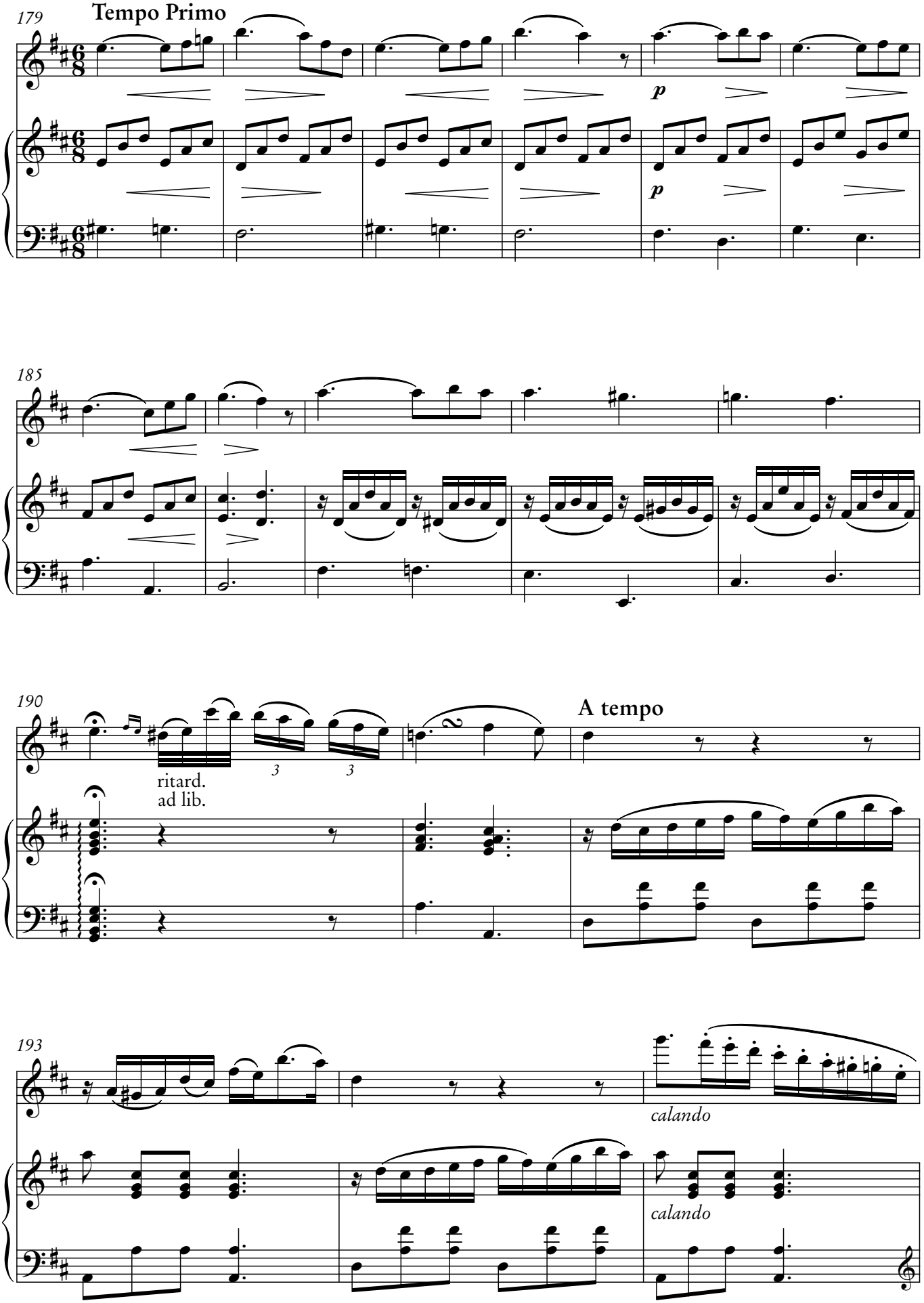
179
Tempo Primo
p
p
185
190
ritard.
ad lib.
3
3
A tempo
193
calando
calando

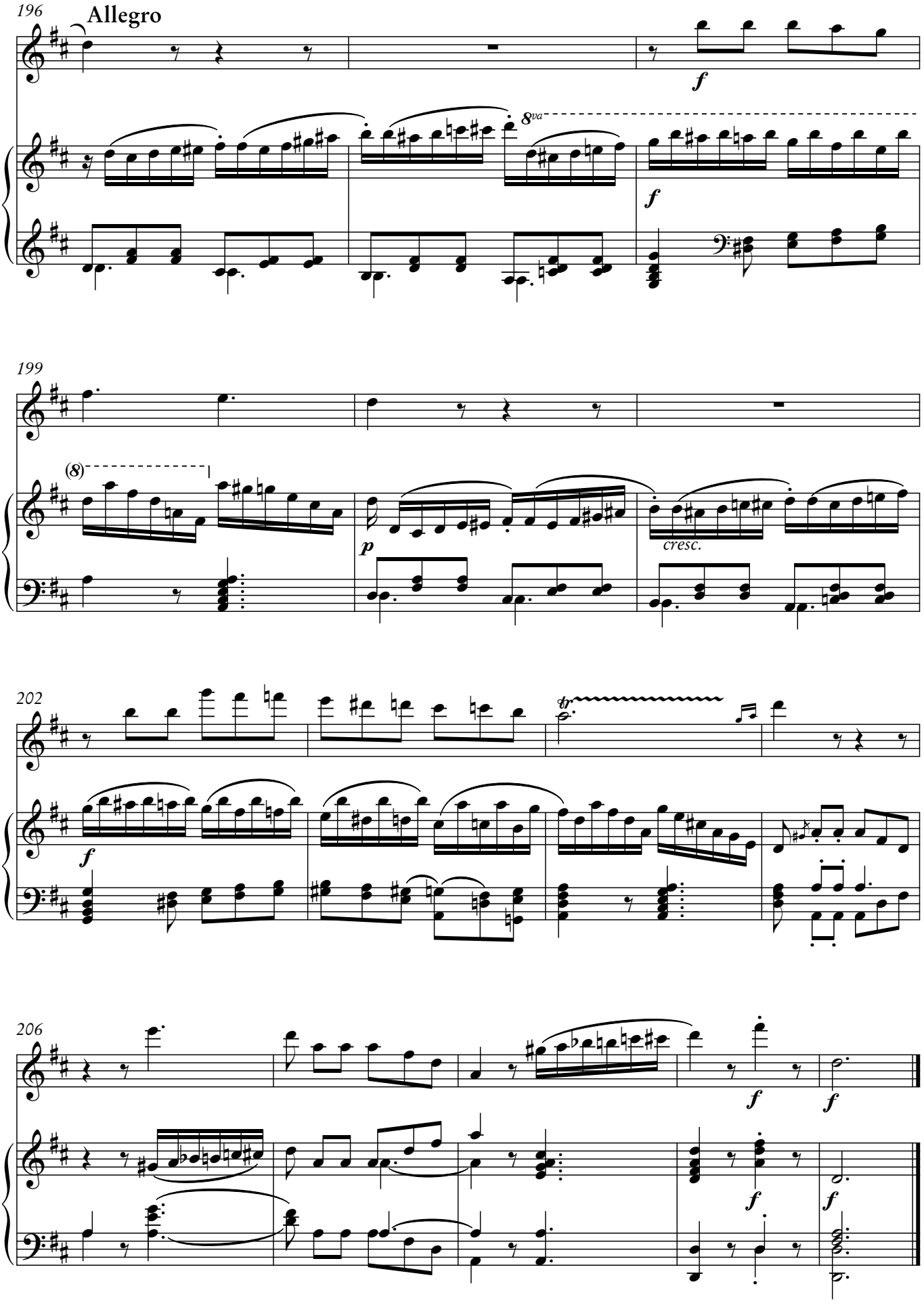
196
Allegro
8va
199
(8)
cresc.
202
206

Erik Drake

Erik Drake föddes den 8 januari 1788. Efter studieåren i Uppsala studerade Drake harmonilära, kontrapunkt och instrumentering för sin vän hovkapellmästaren Joachim Nicolas Eggert. Drake ansåg sig genom Eggert stå i rak elevsuccession till Johann Sebastian Bach (Bach–Kirnberger–Fleischer–Eggert).

Drake blev ledamot av Kungl. Musikaliska Akademien år 1822. År 1826 blev han Pehr Frigels biträde som lärare i musikteori och komposition vid akademiens undervisningsverk, och 1830 blev han professor. År 1841 efterträdde han Frigel som akademiens sekreterare, och 1849 även som akademiens bibliotekarie. År 1859 begärde han med hänvisning till synsvaghet avsked från sina samtliga befattningar.

Under sin tid vid akademien undervisade han totalt cirka 2 000 elever i de musikteoretiska ämnena samt i komposition, vilket innebär att merparten av alla kompositörer, musiker, kyrkomusiker och musiklärare i Sverige under det senare artonhundratalet stod i någon slags elevrelation till Drake. Han avled den 9 juni 1870 i Stockholm.

Drake skrev musik i en mängd genrer, däribland vokal- och kammarmusik, solosånger, pianomusik samt deklamatoriet ”Sappho” med text av G.A. Silverstolpe. Drake efterlämnade dessutom en mängd skrifter inom musikens historiska, estetiska och teoretiska områden. Hans läroböcker i harmonilära och kontrapunkt kom att användas i en rad nya utgåvor långt efter Drakes död.

© Levande musikarv

Divertimento i D-dur för flöjt och piano

Divertimento i D-dur är Drakes enda kända verk för besättningen piano och flöjt. Melodiskt och harmoniskt hålls verket i en klassisk stil, men med en rapsodisk formdramatik som är ovanlig i den klassiska serenad- och divertimentorepertoaren. Flöjtisten får här möjlighet att framträda i både lyriska och briljanta passager. Dedikationen till societetsdamen Marie Berger antyder salongen som tänkt framförandemiljö, vilket gäller närmast all svensk kammarmusik vid mitten av 1800-talet.

Det motiv som nämns i undertiteln ”sur un motif de la Romance” (’över ett motiv från La Romance’) kommer från en enaktsopera av Henri Montan Berton (1767-1844) med libretto av Claude-François Fillette-Loraux (1753-1821): *La Romance*, uruppförd i Paris 1804. Arian ”Du tendre amour je chérissois l'empire” var under en kort tid mycket populär i hela Europa och Drakes fåordiga referens på titelbladet antyder att den fått spridning även i svenska salongskretsar. Arian utgavs som separat tryck och dess strofiska melodi lades till grund för ett antal variationsverk och transkriptioner (bland annat av Hector Berlioz). Kungliga musikaliska akademiens bibliotek, för vars samlingar Drake som sekreterare och bibliotekarie var ansvarig, ägde ett femtiotal tryck av Berton, bland andra *La Romance.*

Passagen där flöjtstämman varierar och ornamenterar Berton-arian utgör det lyriska hjärtat i satsen. Denna inramas av ett återkommande maestoso-parti, där pianosatsens ouvertyrartade patos alternerar med flöjtens solopassager. Verket avslutas med ett allegro-parti som ger helheten ett intryck av flersatsighet även om denna del, med kromatiska flöjtpassager, egentligen är en coda till den tredelade formen.

© *Mattias Lundberg,* Levande musikarv.

Erik Drake

Erik Drake was born 8 January 1788. Following his years of study in Uppsala, Drake took up harmony, counterpoint and orchestration under the tutelage of his friend, the chief conductor of the Royal Court Orchestra, Joachim Nicolas Eggert. Drake saw himself, through Eggert, to be in a direct line of student succession from Johann Sebastian Bach (Bach–Kirnberger–Fleischer–Eggert).

Drake became a member of the Royal Swedish Academy of Music in 1822. In 1826 he became Pehr Frigel's assistant as teacher of music theory and composition at the Academy's educational institution, and in 1830 he became professor. In 1841 he took over from Frigel as the Academy's secretary, and in 1849 he added the role of librarian. In 1859 he requested to be relieved of all his positions due to his deteriorating vision.

While at the Academy he taught a total of ca 2000 pupils in the music theory subjects as well as composition, which means that the majority of all composers, musicians, church musicians and music teachers in Sweden in the latter part of the 19th century had some kind of student relationship to Drake. He died on 9 June 1870 in Stockholm.

Drake composed music in a variety of genres, including vocal and chamber music, solo songs, piano music, as well as the declamatory 'Sappho' with a text by G.A. Silverstolpe. Drake also left a quantity of writings on music's historical, aesthetic and theoretical domains. His textbooks in harmony and counterpoint were used in a series of new editions long after Drake's death.

© Levande musikarv. Trans. Nicole Vickers.

Divertimento for flute and piano in D major

The Divertimento in D Major is Drake's only known work for the piano and flute. Melodically and harmonically the work is in a classical style, but with a rhapsodic dramatic form that is unusual in the classical serenade and divertimento repertoire. The flautist here has the opportunity to shine in both lyrical and brilliant passages. The dedication to society lady Marie Berger suggests the salon as the intended performance environment, which is true for most Swedish chamber music from the mid-19th century.

The motif named in the subtitle, 'sur un motif de la Romance' (on a motif from La Romance) comes from a one-act opera by Henri Montan Berton (1767–1844) with a libretto by Claude-François Fillette-Loraux (1753–1821): *La Romance,* premiered in Paris in 1804. The aria 'Du tendre amour je chérissois l'empire' was very popular for a short time throughout Europe, and Drake's sparse reference on the title page suggests it had even spread in Swedish salon circles. The aria was published separately in print and its strophic melody was the foundation for a number of variations works and transcriptions (including by Hector Berlioz). The Kungliga musikaliska akademiens bibliotek (Royal Swedish Academy of Music Library), whose collections Drake was responsible for as secretary and librarian, possessed some fifty printed pieces by Berton, including *La Romance*.

The passages where the flute plays variations and ornamentations of the Berton aria comprise the lyrical heart of the piece. This is framed by a recurring maestoso passage, where the piano part's overture-like pathos alternates with the flute's solo passages. The work ends with an allegro section that gives the whole the impression of being multi-movement, even if this part, with the chromatic flute passages, is actually the coda to its three-part form.

© *Mattias Lundberg,* Levande musikarv. Trans. Nicole Vickers.